

har anstillet, og som, efter hvad det ærede Medlem af Mindretallet indrømmede, vilde medtage adskillig Tid at anstille, at Korsørs Indtægter for de sidste 6 Aar have oversteg dette Beløb, vil man jo kunne foretage en Afrunding opad efter et passende Skjøn. Jeg tror derfor, at efter den Maade, hvorpaa Flertallet i det Hele taget har stillet sig, er der Anledning til at vedtage Flertallets Forslag.

Thomsen: Den ærede Ordfører udhævede lige overfor mig, at Forholdet var saaledes, at Skibs- og Vareafgifterne for Korsørs Vedkommende i de sidste Aar havde været stærkt stigende, medens de for Nyborgs Vedkommende snart vare gaaede op og snart vare gaaede ned, og at der derfor i Ministeriets Forslag var taget for meget Hensyn netop til de sidste Aar, og Udvalgets Flertal havde forment, at dette burde man ikke gjøre, men man burde holde sig til Forholdet, saaledes som det var for nogle Aar siden. I den Henseende skal jeg tillade mig at fremsette nogle Tal, som ikke synes at stemme med den ærede Ordførers Udtalelser. De paagældende Afgifter vare for Korsør i 1880—81 11,733 Kr., i det følgende Aar stege de til 14,185 Kr. og i det næste Aar 14,913 Kr. For Nyborg vare de i det første Aar 5,034 Kr., de stege næste Aar til 5,716 Kr., og nu ere de 5,259 Kr. Forholdet er altsaa det, at naar det ærede Flertal foreslaar at give 10,000 Kr., saa gaar det ikke alene bort fra de 14,900 Kr. og 14,100 Kr., som Afgifterne have udgjort i de sidste Aar, men det gaar langt ned under 11,730 Kr., som det var i det første af de tre Aar, og samtidig holder det for Nyborg paa en Sum af 5,000 Kr., der meget nær svarer til, hvad den virkelige Udgift var for tre Aar siden, nemlig 5,034 Kr. Uagtet Stigningen har været saa stærk for Korsør, gjør Udvalgets Flertal et Spring langt hen paa den anden Side, og uagtet Stigningen har været saa lille for Nyborg, bliver det staaende og gjør intet Spring. Det er det, som jeg siger, ikke er nogen ensartet Fremgangsmaade og navnlig ikke, naar det er oplyst for Nyborgs Vedkommende, at den i de tre foregaaende Aar havde en Indtægt af Skibsafgifter, der var langt mindre, nemlig 3,200 Kr. Jeg vilde ikke have billiget, om Udvalget havde foreslaaet en mindre Godtgørelse til Nyborg, det er ikke min Hensigt at ønske noget Saadant, men dersom Udvalget havde foreslaaet en ensartet Medsættelse i Godtgørelsen til begge Byer, vilde jeg have kunnet forstaa det, saa havde der været Princip deri, men hvad der her er foreslaaet, er efter min Opfattelse en uensartet

og ubillig Fremgangsmaade overfor de to Byer, og jeg kan derfor paa ingen mulig Maade stemme for Flertallets Indstilling, medmindre det af os stillede Underændringsforslag bliver vedtaget.

Ordføreren (Tauber): Efter hvad der har foreligget for Udvalget, har der ikke været nogenstomhelst Aarsag til at betvivle Rigtigheden af det Skjøn, Ministeren har for Nyborgs Vedkommende. Naar det ærede Medlem siger, at han billiger dette Skjøn, men finder, at vi i Betragtning deraf ogsaa burde gaa høiere for Korsørs Vedkommende, saa er det en Slutning, som ikke er ganske berettiget. Efter de Tal, som det ærede Medlem oplæste for Nyborgs Vedkommende, og som ogsaa jeg tidligere har oplæst, kunde det ikke skjønnes rettere, end at det ogsaa for Nyborgs Vedkommende er billigt, hvad der her foreslaas. Den Slutning, der maatte drages af det ærede Medlems Foredrag, er i Virkeligheden den, at vi skulle nedsette Godtgørelsen til Nyborg noget, men ikke sætte den op for Korsør; det er den naturlige Konklusion af det ærede Medlems Utringer. Medsættelsen vil imidlertid ikke blive saa stor, at jeg af den Grund skulde finde Anledning til at følge ham.

Formanden (Berg): Turde jeg nu betragte denne Forhandling som sluttet? (Op- hold). Den er saaledes sluttet.

1) Underændringsforslag under Nr. 2. (Tillæg B. Sp. 1487—1488)

forkastedes med 42 St. mod 16.

2) Ændringsforslag under Nr. 1. (Tillæg B. Sp. 1487—1488.)

vedtoges med 48 St. mod 14.

3) Ændringsforslag under Nr. 14. (Tillæg B. Sp. 1491—1492.)

forkastedes med 45 St. mod 18.

4) Ændringsforslag under Nr. 37. (Tillæg B. Sp. 1495—1496.)

forkastedes med 48 St. mod 18.

Ændringsforslag under Nr. 3—13, 15—16, 18—36, 38—43 (se Tillæg B. Sp. 1487—1498.)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 60 St.